

CONGREGATIO DE CAUSIS SANCTORUM

CRACOVIENSIS

BEATIFICATIONIS et CANONIZATIONIS

SERVI DEI

PAULI SMOLIKOWSKI

SACERDOTIS PROFESSI

E CONGREGATIONE A RESURRECTIONE DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI

(1849-1926)

DECRETUM SUPER VIRTUTIBUS

«Cum liber essem ex omnibus, omnium me servum feci, ut plures lucri facerem. [...] omnibus omnia factus sum, ut aliquos utique facerem salvos» (*1 Cor 9, 19-22*).

Haec Apostoli gentium declaratio, qui suam actionem assimilationis ad Dominum Iesum ostendit ut exemplar iter omni tempore apostolis, Servi Dei Pauli Smolikowski firmas spirituales persuasiones et habitum pulcherrimum suarum innumerarum apostolicarum actionum bene compendiat. Vera suae interioris vitae substantia constituta erat super constantem ac pium dialogum cum Domino Iesu excultum et super cotidiam unionem cum eo gestam et

quae exprimebatur per heroicam imitationem eius vitae, quem ille uti ipsam Salvatoris vitam habebat. Haec communio cum Christo, amore hominum Servo, vis erat quae patrem Paulum impellebat ut a se trascenderet et ad alios se omnino accomodaret ad aptiore modo alios inserviendos et quavis ratione illos servandos, qui a Dei voluntate eius in viis positi essent.

Servus Dei Russico in pago v.d. *Twer* die 4 mensis Februarii anno 1849 natus est et sacra limpha lustratus die 13 insequentis mensis Martii. Pater eius militaris erat ingenarius, mater autem nobili progenie nata, uterque Polonus in Russia relegatus est ob Polonorum contra Russiae Caesaris regimen seditionem, quae ab anno 1830 ad annum 1831 evenerat. Familia principiis vere religiosis regebatur et isto in ambitu Paulus suam primam humanam institutionem recepit, preterea didicit Gallice, Germanice, Anglice et Russice loqui. Decem annos post Servi Dei ortum eius familia Varsaviam migravit.

Interea Paulus incepit clare percipere vocationem ad sacerdotalem et religiosam vitam, quae ad effectum pervenire potuit cum noviciatum Congregationis a Resurrectione D.N.I.C. nuper fundatorum ingressus est. Votorum professionem ad tempus anno 1868 solemnemque autem die 5 mensis Martii anno 1873 emisit. Sequenti die 15 mensis Aprilis Graecorum ritu sacro ordine auctus est, quod amplius significavit voluntatem suam operam missionariam offerendi inter fideles Ecclesiae Catholicae Orientalis sive Unitae Bulgariae ad unionem Russiae et Ecclesiae fovendam. Initiali tempore tamen fani in monte Vulturello prope Roman magistrum noviciorum substituere debuit, hoc ei permisit ut sua ad studia usque ad theologiae doctoris dignitatem attenderet.

Anno 1874 institutoris ac missionarii munere Bulgariae pervenit. Aliquos post annos Leopolim hodierna in Ucraina se transtulit. Postquam magnam operam apostolatus inter pueros et iuvenes dedit,

rectorem Polonici Collegii in Urbe nominatus est. Fructus ex hoc institutionis opera est singularis methodus educandi quae adhuc hodierno tempore viget inter eius spirituales filios. Sua in Congregatione multis muneribus functus est usque ad electionem munere Superioris Generalis anno 1895. Ipse Generalis decem per annos Congregationem rexit inter varias sollicitudines quoad confratrum vitam spiritualem, saepe graviores factas ab interioribus contentionibus, maxime ob introductionem novarum Constitutionum, quae ab omnibus non erant acceptae.

Anno 1905, pater Paulus Polonici Collegii rector iterum nominatus est. Interea primum bellum mundanum ortum est, quod Servi Dei vitam secum traxit, enim quia civis esset imperii Habsburgense Italiam dimicantem cum Austria relinquere debuit. Qua re ad Polonicum pagum v.d. *Kęty* se contulit Sororum Resurrectionistarum capellani et visitatoris Patrum Resurrectionistarum in regionibus Imperii Austro-Hungarici et in Orientali Missione munere fungens.

Expleto bello, rursus Romae Collegium Polonicum per biennium rexit et anno 1921 se traduxit ad Cracoviam, ibique noviciorum magistri munere functus est et ad praedicationem et spiritualem moderationem valde incubuit. Hoc in tempore, certa ratione digessit et diffudit ad usum spiritualem pascalem, quae ab Ordinis Fundatoribus accepta erat et quae suo exercitio et suis innumeris editionibus ad divulgationem evenerunt bonum pretiosissimum pro Resurrectionistis et pro tota Ecclesia. Ab anno 1924 eius valetudo infirmari incepit et cito ostendit signa progredientis paralysis.

Omnibus istis mansionibus vitae Servus Dei animi ardore et cohaerentia Domini vocationem secutus est. Eius responsio est signum tam voluntatis inveniendi iter ad perfectionem quam idem generose percurrendi.

Magna fuit eius fides, quae cotidie oratione, spiritualitate eucharistica et mariana alebatur. Ardens fuit amor, quo vitam suam ad ministerium erga Deum et proximos feliciter direxit. Sui absoluta commendatio ad Dei voluntatem, exactissima exsecutio omnium officiorum ministerii sacerdotalis, instantissima cura animarum necnon exercitium poenitentiae pro refectione multarum contumeliarum, quae cotidie Deo perpetrantur, haec omnia in suarum cogitationum et negotiorum vertice erant. Ex hoc deveniebat eius vehementissima pastoralis caritas, quae habebatur secundum exemplum Sacri Cordis Iesu, cuius in meritis omnino confidabat.

Ad Domini conspectum vitam suam degit, et praecipue in aerumnis et difficultatibus mitem fortitudinem et prudentem sapientiam ostentavit. Innumera testimonia fuerunt de eius summa fidelitate erga Ecclesiam eiusque magisterium. Humilitas consentanea fuit totius interioris animi Servi Dei, qui se concipit uti simplex instrumentum in manibus Domini, cui semper gratum animum de beneficio sacerdotalis et vitae consecratae vocationis servavit.

Die 11 mensis Septembris anno 1926 Servus Dei suam explicuit mortalem existentiam. Magna confratrum sacerdotum et populi frequentia eius exequiis interfuit, sanctitatis famam patefaciens, qua ille gaudebat in vita gratamque beneficii memoriam relictae spiritualis haereditatis.

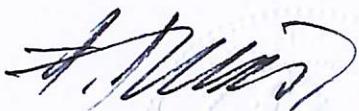
Hac fama sanctitatis a die 24 mensis Maii anno 1966 ad diem 29 mensis Aprilis 1969 iuxta Curiam Ecclesiasticam Cracoviensem Informativus Processus celebratus est, dum etiam Rogatorialae Processus Romae et Cracoviae habebantur, quorum omnium iuridica validitas per decretum diei 17 mensis Maii anno 1991 est approbata. Exarata *Positione*, consuetas secundum normas disceptatum est an Servus Dei heroicum in modum virtutes excoluisset. Fausto cum exitu, die 14 mensis Septembris anno 2010 Peculiaris Consultorum

Theologorum Congressus habitus est. Patres Cardinales et Episcopi Ordinaria in Sessione diei 5 mensis Decembris anno 2017 congregati, cui egomet Angelus Cardinalis Amatus interfui, Servum Dei heroicum in gradum virtutes theologales, cardinales eisque adnexas professi sunt.

Facta demum de hisce omnibus rebus Summo Pontifici Francisco per subscriptum Cardinalem Praefectum accurata relatione, Sanctitas Sua, vota Congregationis de Causis Sanctorum excipiens rataque habens, hodierno die declaravit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate tum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia et Fortitudine, iisque adnexis, in gradu heroico, Servi Dei Pauli Smolikowski, Sacerdotis professi e Congregatione a Resurrectione Domini Nostri Iesu Christi, in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta Congregationis de Causis Sanctorum Summus Pontifex referri mandavit.

Datum Romae, die 18 mensis Decembris a.D. 2017.

ANGELUS Card. AMATO, S.D.B.
Praefectus

✠ MARCELLUS BARTOLUCCI
Archiep. tit. Mevaniensis
a Secretis